

På Hisingen ligger Backa kyrka vars torn ser ut som en gubbe med en stor hatt på sig. Före motorvägens tillkomst passerade man strax intill den när man bilade norrut mot Kungälv och Oslo. Den är också en 1800-talskyrka med ett jättelikt trätak. Medan det i övrigt målades himmelsblått målade Jöel Mila sin stora komposition **Det stora gästabudet** i dess främre del.

Signaturen ESSESS skriv i **Svenska Dagbladet**: "Målningen är utförd i tempera på målarduk, som limmats upp i taket. I centrum är en Kristusbild omströmmad av 'livets vatten'. Kompositionen sammanhålls av strålarna i Kristusglorian, som fångar in hela motivet och delar upp det i fält. Inom fälten varieras färgen med en skimrande spektral helhetsverkan som resultat"

I **Backa församlingsblad** berättade Jöel Mila om sin takmålning som var färdig och invigdes hösten 1964:

"Huvudmotivet är Jesu liknelse om det stora gästabudet. I centrum står Kristus i en ljusflod som strömmar ner från höjden, där Guds härlighet är framställd med Gud Faderns välsignande hand innesluten i en treenighetstriangel, Andens duva och Lammet med korsstaven stående på en regnbåge.

Kristus är centralgestalten och är framställd i större skala än övriga figurer. Han sträcker välkomnande ut sina händer mot den som hörsammat Hans inbjudan till De Eviga Boningarna, vars murar skymtar i bakgrunden.

Det är de halta, fattiga och blinda, som Guds sändebud (här framställda som änglar) på Mästarens uppdrag sänts ut att uppsöka.'

Där syns mannen som varit bunden, men vars bojar brister och faller av honom, och som vaknar upp till ett nytt liv.

Men där syns också de som nöjer sig med det enbart materiella och enligt Jesu egen berättelse nåtts av inbjudan men med många och artiga fraser tackat nej.

Där är det tanklösa brudparet, där är också mannen som köpt sig en egendom, men när han kommer för att ta den i besittning finner den stå i lågor, och han har intet kvar.

Där är också han som idkar kreaturshandel och låter detta så upptaga sitt sinne, att han inte ens ser den himmelska budbäraren som svävar över hans huvud. Här hade det ju varit på sin plats att tala nutidsspråk och ersätta oxarna med t.ex. bilen eller traktorn. Men oxarna är ju bildmässigt bra mycket tacksammare. Och inte är det oriktigt varken att bilda hjonelag, handla med egendomar, oxar, bilar m.m. Men frågan är var har min själ sin förankring, i det materiella eller i det oförgängliga. 'Där din skatt är, där kommer ock ditt hjärta att vara'.

Från Den Heliga Stadens grundvalar strömmar Livets Vatten. De hjortar som där släcker sin törst, symboliserar själens längtan. Där syns en kvinna knäböja och själv dricka av Livets Vatten och samtidigt räcker hon en skål därav till sin medvandrare.

Uppe i skyn svävar en jublande änglaskara, som spelar allehanda instrument.

Allt detta vill ge en glad färgaccent åt Backa kyrka men det vill ge ännu något mera."

Som en slags signatur och som ett uttryck för vad Jöel Mila själv ville med sitt liv hade han målat in sig själv tillsammans med sin Hilma bland dem som hörsammat inbjudan till "Det stora gästabudet".

Medan han sommaren 1964 arbetade med målningen i Backa kyrka avled han äldste son Olle endast 37 år gammal efter en lång sjukdom. Redan nästa dag var Jöel Mila i Backa kyrka och målade den lille Olle efter ett porträtt av honom i dopklänning på sin egen arm bland gästbudsgästerna. Bredvid Jöel står hans hustru Hilma. En bit bakom Jöel Mila ser man Backa församlings dåvarande kyrkoherde Ragnar Eriksson.

På väg in i Backa kyrka från vapenhuset passerar man under en blomsterkrans som Hilma Mila målat runt lampan i trätaket.